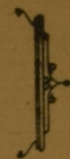
CONTACT

THE LEADING HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE IN CANADA

2nd Year of Pub. DECEMBER 1950 No. 16

Eere Zij God In Den Hooge

Photo courtesy Chatham News

Stille nacht, Heilige nacht
Davids Zoon, lang verwacht
Die tot God ons terug brengen zal
Werd geboren in Bethlehems stal
Hij der schepselen Heer.

Canada zoekt Immigranten

J. VANDER VLIET

Sinds het einde van de laatste oorlog zijn er meer dan 400,000 immigranten uit verschillende landen naar Canada gekomen. Men veronderstelt, dat dit getal nog zal toenemen, omdat redelijkerwijs verwacht mag worden dat de enorme natuurlijke rijkdommen van dit land in staat zijn aan een grotere bevolking dan de tegenwoordige een bestaan te kunnen geven. De werkelijke waarde van deze bronnen hangt voor een groot gedeelte af van de aanwezigheid van het mensen materiaal om die te ontwikkelen.

Canada is een jong land. Het is ook een groot land........het derde van de wereld, met een oppervlakte van 3,842,000 vierkante mijlen.Omdat het een jong land is, heeft het een kleine bevolking. Wel zijn er verscheiden grote steden en flinke dorpen, maar er zijn nog gehele streken, die slechts dun bevolkt zijn en die nog wachten op verdere ontwikkeling.

De belangrijke gebeurtenissen in de wereld geschiedenis hebben op de groei van Canada hun invloed uitgeoefend. Toen in 1666 voor het eerst een volkstelling werd gehouden bleek dat er slechts 3215 mensen in dit land woonden met inbegrip van de inboorlingen. Thans telt Canada 14 millioen inwoners. De Amerikaanse revolutie, de hongersnood in Ierland, de aanleg van de spoorwegen en het openstellen van het Westen, zijn alle aanleiding geweest tot emigratie naar Canada.

Als gevolg van genoemde voorvallen in de geschiedenis verhuisden 1,407,000 naar dit land. Voor het eerst kwamen in die periode immigranten van het vasteland van Europa en uit het Oosten zich hier vestigen. Gedurende het laatste gedeelte van de vorige eeuw nam echter het aantal immigranten af ten gevolge van de commerciele depressie en om andere redenen.

In het begin van de 20ste eeuw kwam er evenwel weer nieuwe belangstelling voor Canada en wel voornamelijk in 1913 toen een totaal van 400,000 personen uit andere landen zich hier vestigden. Gedurende het tijdperk van 1901 tot 1911 nam de bevolking toe met 2 millioen zielen alleen ten gevolge van immigratie.

Hoeveel mensen zouden er wel in Canada kunnen wonen? Over deze vraag hebben reeds vele autoriteiten hun mening ten beste gegeven. Zij allen komen overeen in dit opzicht, dat Canada nog in een toestand van ontwikkeling is en dat de toevloed van mensen uit andere landen nodig is om onze bronnen van bestaan te ontwikkelen. De natuurlijke groei van de bevolking is niet in staat om in deze behoefte te voorzien en immigratie is dan ook de enige manier om Canada's verdere ontwikkeling te waarborgen.

De regering heeft in het verleden niet alleen definitieve maatregelen genomen, om de achteruitgang van immigratie tegen te gaan, maar ook om het aantal immigranten te doen toenemen. De houding van de Canadese regering is tegenwoordig van dien aard, dat immigratie krachtig wordt aangemoedigd om een zodanige toename in de bevolking teweeg te brengen als verantwoord in onder de bestaande omstandigheden. Dit aantal wordt geschat op ongeveer 2% van de bevolking per jaar.

Als deel van het vooruitstrevende program ten opzichte van immigratie werden vele wettelijke restricties uit de weg geruimd en op enkele uitzonderingen na kan nu vrijwel iedereen naar Canada emigreren, voor wie de mogelijkheid bestaat om in dit land op een of andere wijze zich te vestigen en natuurlijk op voorwaarde, dat zij personen zijn op wier komst wordt prijs gesteld. In voorwaarden verbonden aan medische keuring en civiele vereisten werd uit den aard der zaak geen verandering aangebracht.

De faciliteiten voor de selectie van immigranten werden verbeterd en uitgebreid. De "Immigration Branch" heeft een grote organisatie ontwikkeld, waarvan in Ottawa het hoofdkwartier is gevestigd met 5 onderafdelingen in Halifax, Montreal, Toronto, Winnipeg en Vancouver en met bijna 300 toegangsplaatsen en kantoren in Canada. Zij heeft ook kantoren in London, Liverpool, Belfast, Copenhage, Stockholm, Brussel, Den Haag, Parijs, Rome, Athene, Bern, Karlsruhe, Salzburg en Hong Kong, terwijl in andere landen immigratie belangen worden behartigd door de diplomatieke vertegenwoordigers van Engeland en Canada.

Bovenstaande gegevens werden ons verstrekt door de afdeling Canadian Citizenship Branch voor het departement van Citizenship and Immigration, met de belofte dat meerdere inlichtingen betreffende immigratie zullen volgen.

VERGEET NIET om uw abonnement te betalen wanneer U een rekening ontvangt! - - -

CONTACT

The Leading Holland-Canadian Magazine in Canada

Published Every Third Week of each Month.

Managing Editor:
MR. JOHN VANDER VLIET,
304 Dundas Street W., Trenton, Ontario

Contents
All matters for publication (except advertising) should be send to the office of the Managing Editor

Business Manager
MR. JOHN VELLINGA
P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Subscriptions, and Advertising:
Send all subscriptions, renewals and advertising to our Business address P.O. Box 234, Chatham.

Printers:
THE MERCURY PRESS, CHATHAM, ONT.

Publisher:
Ch. Ref. Immigration Societies in Eastern Canada

Subscriptions $1.00 a year in advance

Kerstfeest in Canada

RALPH J. BOS.

..............en nedervallende hebben zij Hetzelfde aangebeden; en hunne schatten opengedaan hebbende, brachten zij Hem geschenken: goud, en wierook en mirre. Mt. 2: 11.

Voor velen onzer is dit het eerste Kerstfeest in Canada. Wat is er veel dat vreemd aandoet: Wat een verwarring van de geboorte van Christus en Santa Claus! Wat een drukte met het kopen van pesentjes! Het grote feit van Kerstfeest wordt bedolven onder al die dingen. Dan, dit moet er nog bij, heeft men in de meeste kerken zelf geen diensten op de eerste Kerstdag. De tweede Kerstdag bestaat hier niet. Dit doet velen van ons vragen, wordt in Canada wel Kerstfeest gevierd?

Nu, zouden wij wel willen vragen, werd in Nederland, door u wel Kerstfeest gevierd? Dit ter laatste instantie hing niet af van wat de ongelovige wereld daar deed op Kerstfeest. Zelfs nog niet van wat de kerken daar deden of niet deden op Kerstfeest. Dat hing af van wat elk persoonlijk deed op Kerstfeest. Wat is Kerstfeest vieren? Is het niet dat wij persoonlijk in de geest gaan naar Bethlehem, en daar aanbidden het Kindeke in de kribbe, aanbidden de liefde Gods in Hem aan ons bewezen? Hij die in dat Kind zijn zaligmaker ziet, en achter de kribbe het kruis, en boven het kruis zijn levende Zaligmaker ziet in de hemel, die viert kerkstfeest. Met alles wat in Nederland voortreffelijk was, waren er toch velen, die zelfs zonder Santa Claus, daar niet aan toekwamen.

Wij zijn echter nu in Canada, en het helpt ons niet, om zonder meer, te zeggen, wat was het toch anders in Nederland. Dat alleen te zeggen is niet Kerstfeest vieren. Zullen wij hier Kerstfeest vieren dan hebben wij te verstaan dat Santa Claus een symptoon is van de geest die bij velen heerst. Deze geest vertoont zich niet alleen op het kerstfeest, maar elke dag van het jaar. Het is de geest van Dollar-aanbidding. Het is het zoeken allereerst naar stoffelijke welvaart en gemakken. Het woord des Heren om eerst het koninkrijk Gods te zoeken, wordt door velen niet verstaan noch minder beaamt. Velen brengen den Here nooit geschenken, maar zelfzuchtig willen ze alles hebben. Ze menen zelfs dat ze er recht op hebben. Als het leven staat in dat teken dan is het wel te begrijpen dat Santa Claus alles is en Christus feitelijk niets.

Maar als wij dat begrijpen dan komen wij als immigranten voor een ernstige vraag te staan. Zijn wij zo vrij van die geest van Dollar-aanbidding dat wij stenen mogen werpen op Santa Claus? Al houden wij ons ook aan Nederlandse gewoonten, en verfoeien Santa Claus, is het mogelijk om Kerstfeest te vieren indien ons leven dit jaar stond in het teken van het hebben en krijgen en niet in het teken van aanbidden en opofferen? Eenieder beantwoorde deze vraag voor zichzelven.

Onze hand dus in eigen boezem. Laten wij niet vergeten dat die worm van Dollar-aanbidding knaagt ook in eigen hart. Maar als wij werkelijk verstaan wat Jezus voor ons is, vandaag, dan zullen wij ook op het Kerstfeest aanbidden en offeren. Dan zullen wij Kerstfeest vieren in het land van Santa Claus.

Owen Sound, Ont.

Buitenlandse Fabrikanten in Canada

Gedurende de laatste 5 jaren hebben bijna 200 buitenlandse firma's zich in Canada gevestigd. Van deze kwamen er 147 uit de U.S.A., 34 uit Engeland en 16 uit andere Europese landen. Respectievelijk geven zij werk aan 10,000, 6000 en 400 personen.

Deze cijfers werden kort geleden verstrekt door het Departement of Trade and Commerce, welke ook meedeelde dat sinds 1945 in Canada 1031 nieuwe zaken werden gesticht, die meer dan 10 arbeiders in hun dienst hebben.

Sommige van deze firma's zijn begonnen met het fabriceren van artikelen die voorheen hier niet werden gemaakt zoals "jet" vliegtuigen, diesel locomotieven, "gas turbine" machines, kogel lagers, onderdelen van automobilen en nieuwe soorten van electriese artikelen. Alleen in 1949 vestigden zich 234 nieuwe zaken in dit land.

VOOR DE VROUWEN

EDITH

Wat gij van uw vaderen hebt geerfd, verwerf het om het te bezitten

Wij ontvingen in het Nov. nummer een wel verdiende terechtwijzing van "Ook een emigrant" en ik hoop dat wij het allen ter harte zullen nemen. Hoe zouden wij het vinden als de dominee op de preekstoel kwam zonder boord of das? En uw vrouw of jongedochter is even min gekleed zonder hoed. Ik heb meer dan eens geprobeerd uit te vinden waarom men geen hoed en 's zomers geen kousen draagt en men krijgt verschillende antwoorden. De oorlog krijgt de schuld van de meesten. Anderen zeggen hoeden zijn te duur, maar dames, voor $1.00 kunt u een hoed kopen waar u jaren mee toe kunt. Anderen zeggen "wat hindert dat nu?" en daar zit de kneep. Wij moeten terug naar de ouderwetse beginselen, dat de kerk is God's bede huis waar men niet hardop praat tot de dominee op de preekstoel staat. Nn moeders, wij kunnen veel toedoen aan deze nodige verandering. Neem uw jongens en meisjes met u in dezelfde bank zodat u er een oogje op kunt houden. Maar bovenal wees een voorbeeld. Dat helpt meer dan praten.

Zou u de verantwoording willen dragen dat u een struikelblok bent voor uw broeders en zusters? Sommigen komen met een bezwaard hart, anderen met moeiten en verdriet. en het kan zo heerlijk zijn rustig te zitten luisteren naar God's Woord. En ik weet dat meer dan eens mensen ledig naar huis zijn gekeerd, omdat ze zich ergerden of onmogelijk konden luisteren vanwege het lawaai. En denkt u wel eens aan uw dominee die biddend studeert om God's kudde te leiden in de dienst? Denk er eens ernstig over na.

BRIEFWISSELING

Mrs. B. komt met een vraag die ik half verwacht had, tenminste toen ik over het onderwerp schreef voelde ik wel dat niet alle Hollanders het met mij eens zouden zijn. Mrs. B. schrijft aangaande het artikel in het Aug. nummer en wil graag weten of ik denk dat landverhuizing achteruitgang is. Ik zal proberen u uit te legen wat ik bedoel. Emigranten, rijk en arm verlaten hun eigen land om hun fortuin te zoeken in een vreemd land. Allereerst zijn ze afhankelijk van de goede wil van de regering van zo'n land, want als die hun grenzen sloten, kwam er niemand in. De stand van de emigranten als ze hier eenmaal zijn, is voor allen gelijk. We moeten allen als arbeiders beginnen, zoons en dochters even goed als vader en soms moeder. Nu zijn er mensen die in Holland nooit iets anders gedaan hebben, maar mijns inziens gaan die toch niet achteruit. Ze zijn Hollandse burgers en op kerkelijk gebied even vooraanstaand als een rijke man, terwijl in een vreemd land men beschouwd wordt als "foreigners".

Men spreekt de taal niet vloeiend, kan dus geen deel nemen aan veel dingen zoals regering, zaken etc.

Nu hebben de Hollanders in dit land meestal een goede naam, en als wij betrouwbaar en concientieus, en ijverig blijven zal dit wel zo blijven. Maar meestal wil een Canadees zich alleen met ons bemoeien omdat wij goede werkers zijn.

Familie relaties helpen ons hier ook niet. Of je zegt mijn vader is dominee of mijn oom professor daar geeft men hier niets om. Dus "social standing" hebben we ook niet, tot misschien de derde generatie. Zoals ik het persoonlijk gevoeld heb zeg ik emigratie is achteruitgang op veel gebied. Maar ik ken wel mensen die er niet zo over denken. Wij gingen eens met iemand op zoek om werk. Aangekomen op de boerderij begon de man tegen de boer van de hoge boom. In Holland dit en in Holland dat. Aan het einde van zijn rede zei de boer: "En hebt u ook een Universiteits opleiding?" Hij hield de Hollander voor de gek en er was geen kans dat hij de man op zijn farm wou hebben. Daarom schreef ik laten we maar vergeten hoe rijk we in Holland zijn of waren. We moeten ons best doen in dit nieuwe land om een goede naam te verwerven als Hollanders maar bovenal als Christenen.

Nu een andere vraag uit dezelfde brief. Als iemand tegen u zegt "Good morning, how are you?" Dan zegt u maar: "Fine, thank you, how are you?" en dan bent u altijd klaar met een geleefd antwoord.

Mrs. v.d.B. Wij zien met belangstelling uit naar uw bijdrage

"Friezin" uit de West wil graag eens iets weten van ons leven in Ontario. b.v. wanneer begint de winter en wanneer eindigt die. Hebben we hier ook mist? Zijn onze zomers zo heet dat de bladeren verschroeien aan de bomen? Zonder afkoeling 's nachts? Mrs. Vellinga in Chatham wil haar man misschien wel bewegen te antwoorden op de laatste vraag. Waar is veel seizoen werk waar men tegelijk een kippen farm kan beginnen? Dank u voor uw brief en ik hoop dat we uit de vier windstreken van Ontario antwoord krijgen.

Mrs. P. de kop die wij gebruiken voor bakken is 8 onz. en kunt u kopen in een hardware of 5 en 10c winkel. Ik zal u een volgende keer wat pie vullingen sturen.

Heel hartelijk dank aan Mrs. O. die ons de volgende uitvoerige recepten stuurde. Ik hoop dat we binnen kort patronen voor u hebben. Hier zijn de recepten:

MARSEPEIN

125 gr. amandelen	12g gr. poedersuiker
1 klein eiwit	enige druppels citroensap

Leg de amandelen even in kokend water, verwijder de huidjes en droog ze goed af. Maal ze, vermeng ze met de poedersuiker, het ongeklopte eiwit, het citroensap, maal deze massa weer, kneed deze massa nu flink en laat het ongeveer 24 uur dicht gedekt staan waardoor de smaak verbetert.

BANKETLETTERS

Voor het bladerdeeg: 125 gr. bloem 125 gr. boter
ruim ½ deciliter water iets zout
Voor vulsel: 250 gr. amandelpers.
Bladerdeeg maaktmen als volgt: Doe bloem en zout in een kom, snijd de boter in vrij grove stukken door de bloem, meng het geheel met een mes dooreen en

VOOR DE VROUWEN
Vervolg

voeg daarbij zoveel koud water, dat de boter en bloem losjes blijven samen hangen, wentel dan de deegbal even door wat bloem, leg deze op een met bloem bestoven plank of tafel en rol het uit tot een lange rechthoekige lap, vouw deze dan op gelijk een droogdoek in drieen of vieren, herhaal dit 3 maal, laat het deeg nu een half uur rusten om op te stijven, rol en vouw dan weer 3 maal en dan weer een half uur laten rusten. Ik heb de baktijd voor een electrisch fornuis als volgt: 30 tot 35 min. boven en onderwarmte vol, 8 tot 10 min. stroomloos.

Amandelpers: 125 gr. amandelen 125 gr. suiker 1 ei geraspte schil van ½ citroen.

dezelfde verhouding aan witte bonen kan ook, doch deze moeten eerst gaar gekookt.

Leg de amandelen even in koud water, verwijder de huidjes en droog ze goed af, maal ze, vermeng ze met de suiker, het ei, de schil en maal nog eens. Kneed de massa door elkaar en bewaar ze in een goed gesloten schaal. Men kan de massa dan wel 4 tot 6 weken bewaren.

DIKKE SPECULAAS

200 gr. bloem 100 gr. boter 100 gr. speculaaskruiden ½ theelepel bakpoeder circa 2 eetlepels melk.

Doe alles (behalve de melk) in een kom, snijd de boter in kleine stukjes, kneed dan alles door elkaar tot een soepelen bal en voeg er zo nodig 1 of 2 eetlepels melk bij. Rol het deeg uit tot een dikke lap (circa ¾ cm.) en vorm hieryan een figuur b.v. een pop. Leg deze op een flink beboterd bakblik en garneer ez met amandelen, die men er stevig indrukt. De lijnen van armen en benen geeft men aan met diepe mesindrukken. Schuif het blik midden in de koude oven, even laten bekoelen en dan pas afnemen. Baktijd electrisch fornuis: 20 tot 30 min. boven en onderwarmte vol. circa 10 min. stroomloos.

We hebben een brief met recepten ontvangen van iemand zonder naam of adres. Er staat boven aan dat deze persoon ons helpen kan met het overzetten van grammen enz. in onze Canadese maten. Ik zou graag willen dat u dit voor ons deed dan kan ik zelf de recepten ook gebruiken. Ze komen te laat voor dit kerstfeest maar ik hoop dat men de recepten uitknipt en in een schrift plakt voor volgend jaar.

Mrs. A. heeft ons ook een recept gestuurd voor speculaas, en het is ongeveer hetzelfde wat wij ontvingen van Mrs. O.

Mrs. B. geeft in haar brief heel wat materiaal om over te schrijven en het meeste moet wachten tot een volgend nummer. Ik zal het menu geven voor een Kerstmis dinner:

Tomato of orange juice
Gebraden turkey of kip of eend
Aardappels en wortels of andere groente.
Cranberry sauce - celery - olives
Plum pudding en sauce - noten - candies - koffie.

THE YOUNG PEOPLE'S PAGE

A. PERSENAIRE

Volgens onze belofte, in het vorig nummer van "Contact" gedaan, geven wij deze keer het woord aan Mr. John Brus van Stratford. Deze broeder heeft een artikel geschreven, getiteld, "Denk Om Je Leven!" Hier volgt het:

Veel is er geschreven en veel gesproken over dit onderwerp. Vooral voor de jonge mensenlevens zijn vele waarschuwingen gegeven. Nu, nog eens weer over die zelfde levens, die zoveel inhouden; en zo geweldig mooi zijn, die ook in dit nieuwe land weer zulke mooie toekomstkansen zien.

En zeker het is waar, het leven van de goede immigrant leeft hier op. Meer ruimte en vooruitzicht, flink verdienen, en daardoor mooi wat oversparen. Al deze gaven zijn zo mooi; en velen hoort men met recht zeggen, "Wat heeft God ons geplaatst in een rijk land."

Doch er is jammer genoeg, ook hier in Canada, weer een andere zijde. Ja, een andere, een zwarte zijde. En deze zwarte komt het ergste naar voren in het leven van vele jonge mensen. We begeren vaak zoveel. "O, wat zou ik toch graag die zaak bezitten; of hier een meester zijn op die farm. En zo'n mooie car met een villa en flink wat centen, en nog meer."

Nooit is gezegd, dat begeren in ieder geval verkeerd is. Maar, en dit is het grootste maar, we stellen zo vaak dit begeren als nummer een van ons programma. En we vergeten zo dikwijls, zeg wel de meeste keren, de Gever van al die dingen, die ons in het gewone dagelijks leven toekomen.

Neen, er is een ander ding, dat ons het grootste moet zijn, en dit is het leven. Niet het grootste om het voor ons zelf te leven. Neen, alleen om het Gode te leven. Dit ene, het leven, kan ons immers (al zijn wij ook honderdduizend bezitters of millioennairs) alles ontnemen. Niets is er, als er niet het leven is. Boven alle dingen staat het leven. Nooit mag ons het eerste worden om het leven in deze wereld eens even zo goed mogelijk te maken. Jij vriend, en jij vriendin, en wij allemaal, bedenk dat een leven dat dit ideaal op de voorgrond plaatst nooit de naam "christelijk" in de werkelijken zin kan dragen. Neen, het grootste en het eerste moet zijn, ons leven wedergeven aan Hem, die Zijn leven voor ons gegeven heeft op de heuvel van Golgotha. Dit is (en zo niet, dan moet het nog worden) nummer een voor ons leven.

"Dit alles is gauw gezegd, maar is toch moeilijk uitvoerbaar in alle dingen," zullen velen zeggen. En terecht, dat is volkomen waar. Maar zij, die deze moeilijkheden zien, en trachten om dezelve in alle dingen te vermeiden, zij hebben het bij het rechte eind.

En dan zijn er die het wel heel moeilijk vinden, en ook die het onuitvoerbaar achten. Hans zegt, "Ik ga eens naar de "show" vanavond." "Och", zegt zijn vader, "Waarom doe je dat. Je weet wel dat het niet goed is." "Nou, vader, nu moet U me toch eens vertellen, wat er tegen een "show" is; en ik pas wel op dat ik de slechtsten niet zie." Ja, vader weet dan ook niet zo gauw wat te zeggen, en Hans is vertrokken.

Er zijn vele van die dingen, die nog wel net door de beugels kunnen. Maar toch het gevaar wordt groot weg te zakken in de dwaasheden van de wereld. Waarom moet je altijd precies zien wat op het randje van je geestlijk leven staat? Is het niet beter daar wat verder af te blijven? Is het niet beter om het geheel over een andere kant te goolen?

Wat dan nu? De Jeugdvereniging is zo'n dooie boel. En anders is er ook al niets. Je moet toch wat vertier hebben.

Wat dan nu? Alleen dit: Ga nooit je leven verbeuzelen. God kan nooit goed denken over mensen die dat doen. Het leven kan schoon en mooi zijn, als je het in de eerste plaats instelt voor de Koning. Als je Hem je leven geeft, dan is het volkomen zeker, dat Hij je een leven, nog veel mooier en schoner, eens terug zal geven. Als je je leven verknoeid bij dingen als bioscoop, dans, "hell-drivers" zien, enz., dan meen je slechts voor korten tijd iets moois te zien; doch na afloop ben je weer even dezelfde als voor dien tijd. Alleen je bent wat geld kwijt geworden. Maar als je je leven inzet voor het Koninkrijk Gods, dan is je hele leven vol.

En ook wij, die dan menen goed te zijn, nooit missen in de kerk of vereniging. Nooit verzuimen een inleiding te maken. Ook op ons rust de grote verantwoording van wat anderen doen. Laten we trachten hen te weerhouden te gaan naar al die dwaze dingen. Tracht je vereniging zo goed mogelijk te maken, en ook anderen daarheen te brengen. Mislukt het soms, geef de moed niet op. De volgende keer beter. Werk nu, eenieder, met het grote ideaal, om de Schepper van ons allen te eren. Geef je leven vertrouwend over. Dit is moeilijk, en toch ook weer heel eenvoudig. Zeg het den Heiland. Hij wil helpen, als je je geheel in Zijn handen geeft. Zing en jubel het uit in je bidden en danken:

"Neem mijn leven, laat het Heer,
Toegewijdt zijn aan Uw eer.
Neem mijn handen, dat ze 't merk
Dragen van Uw liefdewerk."

Wij danken broeder Brus voor zijn artikel. Zoals U gemerkt hebt, heeft hij ook de "show" aangeroerd. Over het bioscoop bezoek van verscheidene onzer jonge mensen wordt veel gesproken. Dit is ook een punt dat de aandacht der eerste Classis vergadering zal hebben. Het zou misschien niet ongepast of overbodig wezen, als wij over dit onderwerp ook enige gedachtenwisseling zouden hebben in ons blad "Contact". Hans, in het boven aangehaalde artikel, ging naar de "show". Zijn vader keurde dit af, maar zei niet wat het verkeerde daarin was. Maar Hans heeft ook niet gezegd, waarom hij dacht, dat hij wel naar de 'show" mocht gaan. Zo komen wij niet verder. Een mens is geen dier, die maar onbewust en gewillig zijn lusten en begeerten botviert. Maar een mens ,als een redelijk en zedelijk wezen, moet een doordacht en een ge-examineerd leven leiden. Daar komt nog bij, dat wij als Christenen ook beseffen moeten, dat wij rekenschap van onze daden moeten geven aan onzen Meester. Laat ons in dat bewustzijn het vraagstuk van de bioscoop onder ogen zien, en trachten een goede oplossing daarvan te vinden. Het geeft niet of de ouders al zeggen, "de "show" is uit den duivel," en de kinderen vaak, buiten het weten van diezelfde ouders om, toch maar stilletjes naar de "show" gaan. Dan leven die ouders en die kinderen een leven langs elkaar heen. En dat willen die ouders niet, en dat mogen en zullen die kinderen eigenlijk ook niet willen. Daarom, laten wij beide, als ouders en kinderen, dit vraagstuk eens rustig bespreken, en dat doen bij het licht van Gods Woord. Wie wil zijn gedachten ten beste geven?

Koningin Juliana en de Emigranten

A. WARNAAR

Op 16 November brachten Koningin Juliana en Prins Bernhard een officieel bezoek aan Den Haag.

Bij die gelegenheid werden verschillende personen aan H.M. voorgesteld, de leden van de Provinciale Staten, verschillende hoofdambtenaren van de Provincie en de gemeente Den Haag. enz.

's Middags was er een receptie voor de burgemeesters van Zuid-Holland.

De Koningin en de Prins hadden zich in de mooie Treves zaal van het Departement van Binnenlandse Zaken opgesteld, omringd door de Commissaris der Koningin en de leden van de Gedeputeerde Staten.

En nadat hun naam was afgeroepen, gingen de burgemeesters een voor een naar voren, en drukten H.M. en Z.K.H. de hand.

Ik behoor nog tot die ouderwetse mensen, die al een beetje anders worden als ze onze Koningin maar uit de verte zien, en dus vond ik het prachtig zo met de Koningin en Haar Gemaal in een zaal te mogen zijn en H.M. de hand te mogen drukken.

Maar nog mooier was, wat daarop volgde.

Nadat alle burgemeesters aan H.M. waren voorgesteld, bleven zij in de zaal. Er werden verversingen rondgediend. En onze Koningin begaf zich, begeleid door Mr. Kesper, de Commissaris, geheel ongedwongen tussen al die rokende, pratende en drinkende burgemeesters. En hier en daar werd een praatje gemaakt. Ook mij viel dat voorrecht te beurt, waarbij de Commissaris H.M. mededeelde, dat ik zeer geinteresseerd was in de emigratie naar Canada, en deze zomer nog een reis naar Canada had gemaakt om te zien hoe de Nederlandse emigranten het maakten.

Het was mij reeds bekend, dat onze Koningin zich sterk voor de emigratie interesseert, en het was dan ook opvallend met hoeveel warme belangstelling H.M. naar de Nederlandse emigranten informeerde. Ik gevoelde direct, dat dit maar niet een beleefdheidsvraag was, om zo maar iets te zeggen. Uit de ogen van de Koningin en uit Haar gehele houding sprak intens medeleven, toen ze vroeg hoe de Nederlandse emigranten het maakten en hoe ze in het buitenland stonden aangeschreven.

Het was mij een groot voorrecht H.M. te kunnen antwoorden dat de strijd de eerste jaren wel zwaar kan zijn, maar dat onze emigranten in het algemeen het uitstekend maken, en dat de Nederlandse immigrant in alle immigratielanden hoog staat aangeschreven. En ik mocht daar aan toevoegen, dat de Koningin door de emigratie wel onderdanen verloor, maar dat ik wist, dat zij toch in Canada zeer veel warme vrienden en vurige bewonderaars overhield.

Ik dacht, dat het vele van onze emigranten goed zou doen te horen dat Koningin Juliana zo warm met ze meeleeft.

Vandaar dat ik meende voor de "Canadian Calvinist" en "Contact" dit berichtje te moeten maken.

En nu ik toch schrijf wil ik hier graag aan toevoegen, dat ieder nieuw nummer van de "Canadian Calvinist" en van "Contact" altijd weer met grote vreugde door mij gelezen wordt. Met grote vreugde niet alleen om de maatschappelijke vooruitgang die daaruit spreekt, maar vooral om de prachtige ontwikkeling van het kerkelijk leven.

Daaruit blijkt, dat onze emigranten ook in het nieuwe vaderland hun roeping verstaan en getrouw blijven. En dat is het allerbelangrijkste van de gehele emigratie.

Moge God U allen ook in 1951 zijn rijken zegen geven, zowel in stoffelijk als in geestelijk opzicht.

De belangstelling voor Canada blijft hier groot, en ik verwacht, dat in het nieuwe jaar weer vele nieuwe emigranten Uw gelederen zullen komen versterken.

A short History of the Atom

A.E.T.

The present wide spread interest in the release of nuclear energy as illustrated so dramatically by the release of the atom bomb in 1945 has focussed the attention of the world on the scientists who were instrumental in the development of the atomic theory which made the construction of the atom bomb possible. The public has in turn been overawed and frightened to death by the possibilities that the new atomic age is offering to the world; a few have been quick to cash in on a gullible public which is ready now to believe most anything. Thus one quack practitioner was selling atomic water at a fancy price to his patients as a cure for cancer and atomic pills to keep a customer's car running indefinitely were also sold to the credulous.

Until the release of the atomic bomb, the theories concerning the release of nuclear energy by means of the chain reaction was only of academic interest to the scientist. The necessities of war and the realization that both Germany and Japan were giving top priority to the problem with the view of constructing the secret weapon that would end the war, brought the top scientists of the allies plus some who had escaped from Germany and Italy together to work on the project which led to the construction of the first atomic bomb.

That tremendous energies are locked up in the core of the atom was well known to scientists even before world war I but it seemed highly unlikely that a way could be found to release this energy and in the words of one physicist "mankind is scarcely yet civilized enough to use such enormous energies intelligently". Subsequent history has proven this statement to be only too true.

The history of the development of the atomic theory dates back to the time of the Greek philosophers, who had some amazingly clear concepts of the structure of the matter.

Democritus, one of the Greek philosophers has been credited with giving the first definition of the ultimate particle of the matter, he stated that all matter consists of the indivisable particles (i.e. atoms). According to his statement "The only existing things are atoms and empty space; all else is mere opinion".

The views of the Greeks were purely a result of philosophising, and as such had no permanent value in building up an exact physical science. The ancient philosophers were with rare exceptions, never submitted their reasonings to experimental tests, they firmly believed that one could not trust his own physical senses and that only pure reasoning is a dependable criterion on which truth can be based. The scientist of today takes the opposite view. If his theories do not harmonize with experimental data he will discard it immediately. Although the attempts of the Greeks failed because their reasoning was not based on a rational system of proof by experimentation, they nevertheless took the first step in the formation of a science, they realized that the apparent complexities of the physical world about them could be reduced to simpler terms, and thereby expressed a definite faith in the order of nature. With the decline of the Greek civilization, their concepts of the physical world fell into general disfavour, and it was not until 1804 that John Dalton postulated the atomic theory. Although the concept of the atom was known to many of the srientists before him he was the first scientist to base his concepts or experimental evidence. He believed that, since water gradually evaporates into the air as an invisible gas it must exist as definite individual particles which were able to escape the water surface. The fact that sodium and chloride combine in a definite proportion to form the common table salt confirmed his ideas he believed that each elemental particle of sodium joined with a similar particle of chloride to form a salt particle. Countless experiments and observations convinced him of the atomic nature of all matter.

Dalton considered the atom to be a solid, indivisable, ultimate particle, the basic building block of all matter. Dalton's concept of the atom as a solid indivisable particle remained the accepted atomic model for nearly a century. The discovery that certain uranium compounds emit penetrating energy rays threw considerable doubt on the concept of a solid indivisible atom, all experimental evidence seemed to indicate that the energy omission observed was due to the spontaneous disintegration of the atom itself. Thus it was no longer possible to think of atom as an unchangable solid particle but rather as a dynamic system composed of fundamental particles. The available evidence is so convincing that there seems little doubt that the atom has a definite structure made of particles that are extremely small compared to the atom itself. In fact atomic energy would be impossible without a structural atom. After years of research the scientists have come to an acceptable concept of the atom, acceptable since it harmonizes with all observed facts and experiments. There are 92 different elements of matter in our world, each element is different from the other because its atomic structure is slightly different from the other elements and there is a simple and beautiful order in the variations of the atoms of elements. From the simple atom of hydrogen to the heavest, the uranium atom, the only difference between each successive element in the scale of the 92 elements is a successive increase of one electron, one proton and one or more neutrons, these three being the basic constituent parts of the atom. Thus hydrogen, the simplest atom, consists of one proton, and one electron whirling around the proton or nucleus of the hydrogen atom, much like a planet revolves about the sun. The atom of helium the next element has two protons and two neutrons in its nucleus and two electrons whirling aroud this nucleus. This gradual increase in the complexity of the atom continues until we come to the ninety-second element in the atomic scale, Uranium which has 92 electrons in its atomic orbit, and 92 protons, and 143 neutrons in its nucleus. It is rather amazing that the infinite variety of substances are all built up out of these 92 different types of atoms. Thus two atoms of the gas hydrogen combine with one atom of the gas oxygen, to give us one molecule of water. Incidently it takes a good many millions of water molecules to form one drop of water. Similarly one atom of chlorine a deadly poison and one atom of sodium a substance which bursts into flame spontaneously unless submerged in oil, will form one molecule of ordinary table salt and so on with infinite variations, nature provides the spectacle of an apparent confusion, but beneath it all a simplicity which is inspiring.

It is the heavier elements such as uranium and radium which disintegrate spontaneously at a definite rate, and which gives rise to the emission of energy rays and particles such as the well known A-rays. Scientists discovered that by bombarding the atom of uranium, with neutrons it was possible to split the atom of Uranium, this split being accompanied with an enormous release of energy. This process is known as nuclear fission and is the basic principle applied to the construction of the atom bomb.

Oudejaarsavondlied

JEANNE MUNNIK-HASPER

Blijf bij ons Heer, nu 't oude jaar vergaat
En naar Uw wil een nieuw' weer openstaat.
Schenk Gij ons in het nieuwe jaar uw vree,
Deel van uw trouw en uw gena ons mee.

Wij danken u voor uwe grote daan,
Wil blijvend ons in liefde gadeslaan.
Geef, dat uw vriendelijk licht ons steeds omschijn,
En wil Gij oud en jong een toevlucht zijn.

Gedenk hen Heer, die over 't rond der aard
Deez' dag herdenken, ver van huis en haard.
Wees hen een Helper, in hun zorg en strijd,
Maak Gij hen allen tot uw dienst bereid.

Vermeerder Gij de liefde in huis en hart,
Opdat wij waarlijk delen vreugd en smart.
Schenk wijsheid, geef geduld en dragenskracht
Voor alles wat ons hier op aard nog wacht.

O, zalig lot! die ons zijn voorgegaan
Zij heffen elken dag een lofzang aan
Tot eer van God, Zijn Zoon, het heilig Lam,
Dat eens de schuld der wereld op Zich nam.

Breekt straks voor ons het scheidingsuur eens aan,
O, geve God, dat wij het oog dan slaan
Op Jezus, die toch met Zijn dierbaar bloed
Voor ons, als arme zondaars, heeft geboet.

Hoe schoon zal 't zijn, daar in het Vaderhuis,
Verlost van zonde, ziekte, zorg en kruis,
Geen aardse macht kan ons ooit deren meer,
Daar, waar wij eeuwig juichen tot Gods eer.

GOEDE OOGSTEN

Het Departement van Landbouw te Toronto deelt in het laatste oogstrapport mede, dat het jaar 1950 in vele opzichten een goed jaar is geweest.

De totale graanoogst in deze provincie bedroeg 212 millioen bushel. De gemiddelde oogst van de laatste 10 jaar is 162 millioen. Alleen in het jaar 1918 was de opbrengst hoger.

Hooi en klaver leverden 6,280,000 ton op, 20% meer dan vorig jaar. Ook mais was enigzins hoger dan 1949.

Vooral de suikerbietenoogst was uitstekend. De gehele oogst wordt geschat op 363,000 ton.

Ongunstige weeromstandigheden hebben de productie van tabak met ongeveer 6 millioen pond verminderd. De totale opbrengst van 105,800,000 pond is ongeveer 8 millioen pond lager dan vorig jaar.

WERK IN DE BOSSEN

Er is de laatste tijd veel vraag geweest naar arbeiders voor onze bossen en men verwacht, dat het aantal personen die in December werkzaam zijn in het hout het record van 1947 zal overtreffen. Reeds in September, toen de vraag naar hout voor de bouwvakken en voor de papier fabrieken sterk toenam, begon men om te zien naar het nodige personeel om de voorraden op peil te houden. Het Departement van Arbeid trachtte in de behoefte te voorzien door in het gehele land personen aan te werven voor deze arbeid. In British Columbia zowel als in Maritimes is dit gelukt, maar in Ontario zullen nog 500 arbeiders uit New-Foundland nodig zijn en ook nog Displaced Persons uit Europa gebruikt worden om alle plaatsen te bezetten.

Nederlands Nieuws

Om de bevaarbaarheid van de grote rivieren te verbeteren zal de regering de Rijn laten kanaliseren. Dit werd op een te Arnhem gehouden bijeenkomst van de Gelderse Industriele Club medegedeeld door ir. J.H. van der Burgt, hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat in de directie bovenrivieren.

De uitvoering van het plan tot verbetering van de waterafvoer der grote rivieren zal vijftien jaar in beslag nemen en tachtig millioen kosten. In de Nederlandse Rijn en Lek zullen stuwen komen, maar waar, is nog niet bekend.

De waterstand van de Nederrijn en de Lek zal daardoor een meter verhoogd worden. De waterstand van de Duitse Rijn en de Waal blijft vrijwel gelijk.

Verschillende bochten in de rivieren zullen worden weggenomen, o.a. in de IJsel bij Doesburg. Het plan om de Gelderst IJsel te kanaliseren, zou de watervoorziening van het Noorden echter in gevaar brengen. Wel zal het Pannerdens kanaal verbeterd worden.

Het bouwen van een stuwmeer bij Pannerden, wat een oplossing zou betekenen, gaat bezwaarlijk.

Honderd nabestaanden van de rerechtgestelde mannelijke bevolking van Putten zijn in drie zwarte autobussen vertrokken voor een bezoek aan hun graven, in Lebelund en Husum in Sleeswijk-Holstein. Toen deze mannen in October 1944 in deze kampen aankwamen, werden zij in hun laatste uren door een Evangelische predikant verzorgd, die hun namen en adressen opschreef, en later hun graven verzorgd. Deze predikant trad na de oorlog in briefwisseling met de nabestaanden, en zo kwam tenslotte het plan voor een bezoek aan de graven tot stand.

In September werd 26,000 ton aardolie in Nederland gewonnen.

Een Indonesisch corvette is de haven van Ambon binnengevaren en heeft de stad Amboina een uur lang beschoten.

Volgens Reuter zijn Indonesische regeringstroepen op Ambon tot stilstand gebracht op de landengte die Noord van Zuid-Ambon scheidt, door het hevige verzet van de bevolking.

In antwoord op schriftelijke vragen van het kamerlid Prof. Gerbrandy, heeft de Minister-President, Dr. W. Drees, verklaard, dat de Nederlandse Regering hoegenaamd geen plan heeft om gewapend tussenbeide te treden in het conflict van Ambon, al betreurt zij het feit dat het eiland aangevallen is, ten zeerste.

In Luxemburg is op de conferentie van de Ministers van Economische Zaken, Landbouw en Buitenlandse Zaken het landbouwprobleem, dat het voornaamste struikelblok was voor de economische unie der drie landen, uit de weg geruimd. In de toekomst zullen minimum prijzen voor landbouwproducten na gezamenlijk overleg worden vastgesteld, de inportcontrole in Belgie wordt, waar het Nederland betreft ten dele opgeheven, en de opbrengst van de heffingen op landbouwproducten komt in Nederland ten bate van het Equalisatiefonds en in Belgie aan de schatkist.

Minister van Mansholt verklaarde bij zijn terugkeer zeer tevreden te zijn. Het had er om gespannen, maar nu was de grootste moeilijkheid uit de weg. De economische Unie zal nu 1 Januari 1951 van kracht kunnen worden.

Staan of Zitten?

J. VRIESINGA

In Holland was het al een dankbaar onderwerp van discussie, wat wel de meest gewenste houding was tijdens het gebed in de samenkomsten de gemeente. Men kon (en kan) er uren over praten........ zonder dat men tot een conclusie kwam (en komt) die beide partijen bevredigt, of zelfs maar tot een klein beetje eenheid in de praktijk zou leiden. We herinneren ons allemaal nog wel hoe het gesteld was in onze kerken in Holland: de een ging staan, omdat hij dat eerbiediger vond, de ander bleef zitten. Het was een rommelige en weinig verheffende aanblik. En het ziet er niet naar uit, dat men in Holland ooit een einde aan die chaos weet te maken. De ene Gereformeerde hoogleeraar prentte zijn studenten in, dat zij hun toekomstige gemeenten moesten gewennen aan het "staande bidden", de andere Gereformeerde hoogleeraar wekte de aanstaande predikanten op om toch vooral een beetje eenheid te brengen in de publieke eredienst en gaf als de beste methode aan: de gehele gemeente blijve tijdens het gebed rustig zitten.

Toen we hier in Canada kwamen, en langzamerhand ons eigen kerkelijk leven tot een begin van ontwikkeling brachten, hebben we, zonder er veel over te praten, onze eigen vorm gekozen, of ons stilzwijgende aangepast bij de hier heersende gewoonte: we blijven zitten. Maar nu we beginnen te groeien en wat meer zelfstandigheid krijgen steekt toch hier en daar de oude vraag de kop weer op: is het niet beter om staande te bidden, Zo was het althans op een onlangs "ergens in Ontario" gehouden gemeentevergadering. Natuurlijk werd ook nu de vraag niet bevredigend opgelost. We zijn nu eenmaal Hollanders en de gehechtheid aan onze tradities klopt in elk onzer hartslagen. Het is helemaal niet onmogelijk, dat we, nu onze gelederen meer en meer versterkt worden met dat traditie-minnende Hollandse bloed, hier op de duur de chaos voort gaan zetten, waarin we geboren en gebogen zijn. Daarom kan het zijn nut hebben eens na te gaan hoe het eigenlijk precies zit met dat "staande bidden". Is het werkelijk een vorm, die geboren is uit een "eer-biedend" hart? Of is het een gewoonte zonder meer, die zonder verlies afgeschaft kan worden? Iemand merkte tijdens de boven aangehaalde discusie op: "Als het om het bewijzen van eerbied gaat, waarom gaan we dan niet staan tijdens het zingen van onze psalmen, waarin we ons toch ook dikwijls tot God richten: waarom gaan we dan niet staan als Gods Woord gelezen wordt; dan spreekt God tot ons; waarom gaan we dan tenslotte niet staan als Gods Woord bediend wordt........... ?"

Dat zou er dus op neerkomen, dat de beste houding tijdens de gehele dienst was: de staande houding.

Misschien dacht deze spreker er, al argumenterende, niet aan, hoe zeer hij hier de spijker op de kop sloeg. Hij wilde aantonen, dat het argument "eerbied in onze houding" geen steek hield, want, nietwaar, waar is dan het einde?

Het klinkt ons, die gewend zijn tijdens de godsdienstoefening te zitten, als al te dwaas in de oren, dat we bijna anderhalf uur zouden moeten staan. Maar zo dwaas als het lijkt is het werkelijk niet. Het is zelfs de oudste vorm in de christelijke kerk. Het gehoor van Petrus op de tweede Pinksterdag stond. Het gehoor van Paulus op de Areopagus en in de

school van Tyrannus stond. Het was in die dagen gewoonte een spreker staande aan te horen en deze gewoonte heeft zich in de christelijke kerk van de eerste eeuwen voortgezet. Augustinus hield zijn boeiende preken voor een staand gehoor en met hem alle kerkvaders. Een kerkgebouw was in dien tijd een meer of minder grote ruimte.......... zonder een enkele bank of stoel. Alleen voorin bevond zich op een vrij laag en halfrond platvorm een lessenaar.......... waarin de prediker zat. Het was dus net andersom als bij ons: de prediker sprak zijn preek zittende uit, de gemeente hoorde hem staande aan. Wie moe werd kon zich een poosje op de stenen vloer neerlaten of in een soort nis, zoals er hier en daar een in de muur was aangebracht.

Het is in het zelfde verband nog wel interessant te vertellen hoe het in zo'n kerkdienst in die oude tijden toeging. Wij zitten muisstil te luisteren (of niet te luisteren) en we zouden het erg gek en zelfs hoogst ongepast vinden als iemand uit de gemeente de prediker in de rede zou vallen met de een of andere opmerking, al stond die dan ook in het nauwste verband met de preek. Dat zijn we nu eenmaal niet gewend.

Maar in die oude tijden dacht men daar anders over. Augustinus had steeds twee "snelschrijvers" bij zich. Hij preekte "uit het hoofd" en liet zijn preken tijdens het uitspreken opschrijven. Op die wijze zijn veel van zijn preken voor ons bewaard. Uit die opgeschreven preken kunnen we echter zien dat heel dikwijls luidkeels opmerkingen gemaakt werden door toehoorders tijdens de preek. De snelschrijvers namen ook die uitroepingen van instemming of niet-instemming op, en Augustinus ging er aanstonds op in. Later zijn deze gebruiken in de kerk afgeschaft. Het tijdstip daarvan ligt in het duister, maar misschien is het geweest tijdens de vervalperiode, die leidde tot de vormen van de Rooms Katholieke Kerk, waartegen onze Calvinistische vaderen met het zwaard van Gods Woord te velde zijn getrokken. De knielbanken werden ingevoerd en van lieverlede kwamen daar de zitbanken achter. En het lijkt niet onwaarschijnlijk, dat onze vaderen, al of niet in navolging van de eerste Christenen, uit reactie tegen de Roomse gewoonten de staande houding, althans tijdens het gebed, hebben aangenomen. Of zij dat in de tijd van de Reformatie allemaal deden in ons niet bekend. Maar uit het voorgaande mag wel duidelijk zijn, dat het staan tijdens de eredienst een gewoonte was, zonder meer. Men bedoelde er niet mee een bijzondere eerbied tot uitdrukking te brengen.

Intussen hebben we niet de illussie met deze uiteenzetting de "kwestie" de wereld uitgeholpen te hebben. Voor veler gevoel is de staande houding nu eenmaal eerbiediger dan de zittende. En gevoelens gaan nog niet uit de weg voor dozijnen boeken. De voorstaanders van het "staande bidden" zullen, waar ze deze gewoonten in Canada af moesten schaffen, die voelen als een verlies. Ze zullen echter kunnen onderschrijven, dat men ook zittende eerbiedig kan zijn en eerbied tot uitdrukking kan brengen door werkelijk zittende te bidden. Ze zullen het er ook mee eens zijn, dat een zittende gemeente een eerbiediger indruk maakt dan een deels zittende, deels staande gemeente. En tenslotte, het gaat er niet om of wij iets verliezen, maar of God iets verliest.

God verliest dagelijks oneindig veel aan ons. Wie Hem "eer-bieden" wil heeft zijn handen meer dan vol zonder het vruchteloos debat over "Staan of Zitten?"

Komoko, Ont.

Mededeling van de Landbouw Attache

Ten behoeve van Nederlandse emigranten, die zich op het tuinbouwbedrijf toeleggen of zich daarvoor interesseren, zijn thans door de Nederlandse regering een aantal van de in Nederland alom bekende "Tuinbouwgidsen" beschikbaar gesteld.

Deze nuttige boekjes, die talrijke inlichtingen bevatten, welke voor tuinders van veel belang kunnen zijn, zijn op aanvrage gratis verkrijgbaar bij het Bureau van de Landbouw Attache der Nederlandse Ambassade, 702 Echo Drive, Ottawa, Ont.

"BEPROEFT MIJ HIERIN"

Met grote aandacht heb ik gelezen het stukje in "Contact" van Nov. nummer "Zo zijn er hier in Canada" van Mr. A. Bisschop.

Vaak gebeurt het dat er op dergelijke stukjes reactie volgt, maar ik zou zeggen, we mogen toch niet anders dan ieder woord onderstrepen.

Voorop moet altijd gesteld worden: De eisch Gods, en dat het niet betreft een begroting van mensen, maar een begroting die wij bij den Here sluiten-

TEKORT AAN ARBEIDS KRACHTEN

Op een vergadering te Ottawa van de Federal - Provincial Farm Labour Conference werd vastgesteld, dat er in 1951 een groot tekort zal zijn aan werkers op de farms in Canada en in de U.S.A.

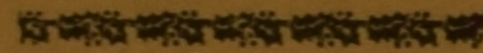
Aan familie, vrienden en kennissen een Gezegend Kerstfeest en Gelukkig Nieuw Jaar toegewenscht. van de familie

J. TEN PAS,
R R 3. West Monkton, Ont.

's MAANDAGS THUIS.

Onze field agenten zijn druk met het vinden van werkgevers voor nieuwe immigranten. Dus veel van huis. Zij hebben daarom besloten zich elke Maandag den gehele dag ter beschikking te stellen vooral len die hun wensen te spreken. Dus indien U een van de onderstaande fieldmen wenst te zien kom dan op Maandag.

Mr. P. Turkstra,
45 Stanley Ave., Hamilton, Ontario
Mr. L. Vanden Berg,
Box 92, Brockville, Ontario
Mr. John Vellinga,
91 Dover St., Chatham, Ontario

Nederland Nadoen, ...Nooit!

SIMON GRIN,

In het veel gelezen blad "Contact" is reeds enkele malen een stuk geplaatst van den heer A. Bisschop onder het onderwerp "Christelijk Sociaal". Over hetzelfde onderwerp schreef ook de heer D.J. Steenhuis. Nu kon ik ook niet nalaten om een ander geluid te laten horen, daarom geachte redactie verzoek ik u vriendelijk om ook dit stuk te plaatsen.

De door den heer Bisschop geschreven stukken zou ik willen noemen "Theorie". In Nederland was ik lid van de "N.C.L.B.". Na de 2e oorlog ben ik daar lid van geworden, voor die tijd was ik te jong. Dit stuk zou ik willen noemen "Practijk". Voorop moeten we even vaststellen dat we in een zondige wereld leven. Dus nergens, noch in Nederland noch in Canada, kan het ideaal bereikt worden. Daar komen we straks nog wel even op terug.

Het eerste bezwaar is dat er ook al in het C.N.V. al te veel bureaucratie heerst. In de tweede plaats legt ze de werktijden enz. te veel aan banden. Volgens mijn inziens is de grootste verdienste van de vakverenigingen daarin gelegen dat ze de arbeidersstand opgeheven heeft uit het minderwaardigheidsgevoel waarin het gevangen lag. De arbeiders voelen zich nu ook mensen, mensen naar Gods beeld geschapen. Zo worden ze ook behandeld. Waren er geen arbeidsbonden geweest dan had de arbeider nog voor een kwartje per uur moeten werken. Volgens mij heeft het nuttige werk van de arbeidsbond afgedaan. Ook al mede door het werk van de Rijksbemiddelaar.

Ik herinner me nog dat kort na de oorlog beide door werkgever en werknemer een arbeidscontract was aangegaan voor 43 gulden per week. De Rijksbemiddelaar stelde het loon vast op 42 gulden. En zo maar lag de arbeidsbond het hoofd in de schoot. Dat is toch je reinste onzin als werkgever en nemer overeen komen voor zoveel loon, en dan komt er een persoon die zegt "neen, zoveel". Bovendien is men in rechtsse politieke partijen tegen rijksbemoeienis. Maar nog nooit is er in de 1ste of 2de kamer een woord gezegd ten nadele van de rijksbemiddelaar, noch door de C.H. nog door de A.R. Mijn bezwaar is, men legt de arbeidsuren teveel aan banden. In een gemengd bedrijf is er altijd werk, veel werk. Ook was na de oorlog de vrije Zaterdagmiddag ingevoerd. Mooi, heel mooi. Maar het moet maar kunnen. Landarbeid is geen fabrieksarbeid. "Het land ligt buitendeur" placht mijn baas te zeggen. In een fabriek zet men de machine op Zaterdagmiddag 12 uur stop, en stil ligt de hele boel. Maar zo gemakkelijk is het in het landbouwbedrijf niet. Voornamelijk in het gemengde bedrijf waar ik werkzaam was. Daar heb je eerst het voorjaar met ploegen en zaaien, dan de zomer en tenslotte nog de oogst. In het collectief arbeidscontract werd nog een beetje de hand gelicht, door vast te stellen dat men hoogstens 4 Zaterdagmiddagen door mocht werken. Maar door mij werd daar zwaar tegen gezondigd, zowel tegen de 10 urige werkdagen als tegen de vrije Zaterdagmiddagen. Voor dat de zomer begon had ik al vaak de vastgestelde 4 Zaterdagmiddagen gewerkt. Moet ik nog trachten uit te leggen waarom? Iedereen die een beetje thuis is in het gemengd bedrijf weet het. Het weer heeft men toch niet in de hand. En aan de aardappelen b.v. kan men bijna de gehele zomer zien als ze later gezet zijn. Dat kan in de opbrengst een stuk schelen, vooral als het pootgoed betreft, die voor een bepaalde datum gerooid moeten zijn. Dan

NEDERLAND NADOEN, ...NOOIT !
(Continued)

kwam de zomer dan moesten de aardappels weer besproeid worden, soms ook op Zaterdagmiddag. De hooioogst, ja dan ook maar Zaterdagmiddag. De graanoogst dito. Maar daarna was de oogst niet afge lopen, de aardappels moesten ook uit de grond. Ik heb meegemaakt dat het bijna de gehele week geregend had, maar op Zaterdag was het toevallig(?) droog. Natuurlijk werd er door de baas en mij doorgewerkt. Men kon toch dat kostelijk voedsel niet verrotten laten in de grond. Even natuurlijk werd het mij door mijn z.g.n. bondsvrienden zeer kwalijk genomen. Hieruit zou men kunnen opmaken dat ik bijna alle Zaterdagen doorwerkte, doch dat is niet het geval, misschien ¼. En als ik nog vrij was, dan was ik nog zo vrij om bij een ander te werken. Er waren verschillende kleine boeren die niet of niet zo goed aardappels selecteren konden, die vroegen mij dan. Ik deed dat dan 's avonds en of Zaterdagmiddags. Ook dat werd me kwalijk genomen. Men was vrij en moest ook vrij nemen. Zo werd de Zaterdagmiddag gelijk gesteld met de Zondag, alleen met dit verschil dat men op Zaterdagmiddag voor plezier fietsen mag. Maar nergens in de gehele Bijbel lees ik dat de Zaterdagmiddag geheiligd moet worden. Dus werd er door mij zonder gewetensbezwaar tegen gezondigd. Mijn buurman mede bondsvriend(?) ook lid van de N.C. L.B. die er nogal een handje van had om mijn zonden over te klikken naar de voorzitter, moest 1 van de 4 Zondagen melken. Ik was om de andere Zondag vrij. Als men die uren die hij werkte met Zaterdagmiddag en Zondag melken optelde, en die van mij, dan kwam hij hoger. En wat was er op tegen? De baas betaalde mij er voor, en ik wil, en kon wel extra centen gebruiken, daar we voor de reis spaarden. En ik vraag me af, of er tegenwoordig in deze dure tijd een huisgezin niet een extratje gebruiken kan. Op zo'n manier kan men in Nederland ook nooit wat beginnen. Men krijgt zoveel loon en het is uitgesloten om iets extra's te verdienen. En zo zijn vroeger toch zoveel arbeiders beginnen te boeren. Aan de andere kant is het voor een arbeider uitgesloten in Nederland om zelfstandig te worden. Dus dan maar strijden voor een zo goed mogelijk bestaan. Zo min mogelijk uren, zoveel mogelijk geld.

Maar men heeft niet in de gaten dat men op zo'n manier, de arbeidsvreugde dooft, de goede verstandhouding tussen boer en arbeider verstoort. Als de arbeider nooit eens een extra Zaterdagmiddag werken wil, dan zegt de boer op zijn beurt b.v. als er ijs ligt "laat hem Zaterdagmiddag schaatsen ik geef hem geen vrij in de week, daar ik hem bovendien het volle loon toch uitbetalen moet".

En of de N.C.L.B. wel Christelijk is, daar zet ik ook een vraagteken achter. Ja, wel in Theorie, maar niet in practijk. Ik heb vergaderingen meegemaakt, die wel met gebed en psalmgezang en schriftlezing geopend werden, maar dat was dan ook het enigste Christelijke dat er aan was. Toenb.v. mijn zonden ter tafel kwamen en ik antwoordde, dat we toch in het blad "De Christelijke landarbeider" lezen konden, dat de boer en arbeider toch samen voor het bedrijf moesten werken en leven, dus als op het bedrijf nodig was, dat ik dan niet 4 doch desnoods 40 Zaterdagmiddagen wilde werken. Doch een oude vriend stond op en antwoordde me de volgende dezelfde woorden! "Mijn vader zei vroeger altijd, de boeren zijn onze vijanden, ze trachten ons uit te zuigen" en zo is het vandaag nog, dus we behoeven niet te werken op Zaterdagmiddagen". En die uitspraak werd zonder tegenspraak aanvaard, terwijl voorzitter, bestuur en leden allen om de 14 dagen in genoemd blad kun-

NEDERLAND NADOEN, NOOIT !

Vervolg

nen lezen, telkens hetzelfde in andere woorden, dat kant noch wal raakt.

De heer Bisschop schrijft o.a. desondanks dat hij hoopt met de tijd zelf te gaan farmen. Toch ijvert hij voor een "Christelijke Labor Organisation", omdat het ideaal is, dat boer en arbeider lid zijn van een organisatie. Maar dan zou ik de Heer Bisschop vragen willen: "In Nederland heeft men de C.B.T.B. en de N.C.L.B. waarom worden die dan niet een? In beginsel toch een ideaal". Dit is voor mij geen vraag. Hierom toch, omdat ook in de N.C.V. de klassestrijd heerst. O, ja niet in theorie, maar wel terdege in practijk.

We leven in een zondige wereld, ik zou daar nog even op terug komen. Om het met een voorbeeld duidelijk te maken. O.a. het veel besproken regenverlet. Als het b.v. in de zomer erg droog is een tijd lang en het regent een middag best, dat er kan niet gewerkt worden, dan zou het van zo'n boer erg onsociaal zijn om zo'n middag niet uit te betalen, terwijl hij bij wijze van spreken op zo'n middag honderden guldens verdient, terwijl anders zijn gewas verdroogd was. Daar zijn we het allen over eens. Doch daar staat tegenover dat als het in de herfst bijna alle dagen regent, dat het gewas verrot geheel of gedeeltelijk. De Bijbel is kort over sociale actie. Daar kan het C.N.V. nog veel van leren. In dit verband had ik het over bureaucratie. Ik herinner me nog toen m'n vader vroeger lid was, het collectief arbeidscontract bestond uit een enkel blaadje. Toen we ruim twee jaar geleden uit Nederland vertrokken was het al bijna een boekje.

De Bijbel leert ons "de arbeider is zijn loon waardig". Daarom het kan zelfs gebeuren als een boer het volle contract loon uitbetaalt, nog het verkorte loon tot den Here roept. Ook kan het gebeuren dat de boer zelf amper een droge boterham verdienen kan. Dan behoeft de arbeider er niet een te verlangen belegd met kaas bij wijze van spreken. Als beide boer en arbeider meer te rade gingen met de Schrift, dan zou er zeker heel veel meer arbeidsvrede en vreugde zijn. Ook zou de naam des Heren niet zoveel gelasterd worden. Hoe vaak wordt er op Christelijke boeren gescholden en omgekeerd. Hoe vaak wordt er afgebroken van Gods Koninkrijk wat moeizaam werd opgebouwd ook mede door het N.C.V.

De Heer Bisschop schreef in een van zijn vorige stukken, dat het hier een schrijnend gemis is dat hier geen N.C.V. was. Doch dat is nooit door mij gevoeld. Ik voelde het aan als een slaken van de banden. Als we hier het zelfde hebben moeten als in Nederland, dan zeg ik NOOIT. Bij ons vertrek uit Nederland zei een van onze vrienden(?) "Waarom ga je toch? Je hebt het hier toch goed. Ziekte, ongeval, ouderdoms verzekeringen en alles". Het antwoord bleef ik schuldig. Wat moest ik antwoorden? "Van de innerlijke strijd om te gaan?" "Van het uitzichtloze in Nederland?" En al zal ik nooit farmer worden, toch is hier de kans, en dat maakt veel goed. O, ja ik zal geen lofzang over Canada ophalen. Hier zijn zeker zeer vele dingen te verbeteren. Maar a.u.b. geen afdruk van hetgene wat we in Nederland hadden. Maar alhoewel nog vele banden ons aan Nederland verbinden, toch is het C.N.V. er geen een van.

Wat dan? Dan voel ik nog meer voor het plan door de heer Steenhuis geopperd voor oprichting van een politieke partij. Maar alhoewel ik absoluut hier terzake onkundig ben, kan ik daar geen oordeel over vormen. Vele leden van de Christian Reformed Church stemden al. Op wie? Graag zou ik eens een artikel zien van een terzake kundig persoon.

CHEQUES

Voor de immigrant uit Nederland, die gewoon is om met contant geld of met girobiljetten om te gaan zal het nuttig zijn iets over cheques te weten te komen.

Er zijn twee soorten cheques in dit land: "bearer" en "order" cheques. De eerste kan uitbetaald worden aan iedereen, die er mee op de bank komt. De twede soort kan alleen uitbetaald worden als zij aan de achterkant getekend is door de persoon aan wie de cheque is uitgeschreven. Deze laatste soort is veiliger dan de eerste want een gestolen of verloren "order" cheque kan niet in geld worden omgezet zonder de handtekening van depersoon die aan de voorkant genoemd is. Van een "bearer" cheque kan gemakkelijk een "order" cheque gemaakt worden door de woorden "or bearer" door te schrappen en te vervangen door "or order".

Om vervalsingen of veranderingen te voorkomen diene men het volgende in acht te nemen. De cheque kan het beste met inkt geschreven worden, daar men gemakkelijk een met potlood geschreven of een getypte cheque kan veranderen.

De cheque moet altijd gedateerd zijn. De voornaam of de initialen behoren vermeld te worden zowel als de achternaam. Om de cheque wettig te maken moet een postzegel van 3-cent gebruikt worden voor bedragen onder $100.00 en een van 6 cent voor bedragen boven $100.00. De persoon aan wien de cheque betaald wordt heeft het recht om deze te weigeren als zij niet van voldoende zegels is voorzien.

Het bedrag van de cheque moet zowel in woorden als in cijfers worden uitgedrukt. De schrijver moet met de woorden beginnen aan het uiterste linker eind van de lijn om te voorkomen, dat iemand er een woord voor zou kunnen schrijven. De woorden behoren ook zo dicht bij elkaar geschreven te worden, dat geen woord kan worden ingelast. Indien er nog ruimte openblijft achter het laatste woord moet een dikke lijn getrokken worden tot aan het eind. Ook de cijfers behoren dicht bij elkaar geschreven te worden om het invoegen van andere cijfers onmogelijk te maken. Als deze voorzorgsmaatregelen niet genomen worden is het een gemakkelijke zaak om een cheque te vervalsen. Als bijvoorbeeld op een cheque van $10.00 het woord "ten" in het midden van het papier geschreven wordt inplaats van aan de kant zou het voor een oneerlijk persoon zeer eenvoudig zijn om de woorden "Five Hundred and" er voor te zetten waardoor de cheque $510.00 inplaatsj van $10.00 waard zou zijn.

De ondertekening van de cheque behoort altijd gelijk te zijn aan die welke in de bank aanwezig is als voorbeeld.

Men moet nooit een oningevulde cheque tekenen, omdat men daardoor aan een oneerlijk persoon de gelegenheid geeft om er elk bedrag op te schrijven, dat hij verkiest. In geval van ziekte of afwezigheid kan met goedvinden van de bank iemand anders aangewezen worden, die de cheques tekent.

Als iemand het geld van de cheque wil innen moet hij aan de achterkant zijn handtekening erop zetten. Als aan de voorkant een fout gemaakt zou zijn in zijn naam dan moet hij die foutieve schrijfwijze aan de achterkant herhalen en dan de juiste naam er onder schrijven. Als de cheque geind wordt in een andere plaats zal een klein bedrag geheven worden voor de gemaakte onkosten. Dit noemt men "exchange". De persoon, die de cheque gezonden heeft, voegt uit beleefdheid gewoonlijk dit bedrag toe aan de oorspronkelijke som.

Textiel fabrieken in Canada

De textielfabrieken in Canada hebben meer personeel dan enig ander bedrijf en het totaal van hun lonen is ook het hoogste van alle. Er zijn 791 fabrieken gevestigd in 269 verschillende plaatsen over geheel Canada, die een leger van 94,000 man en vrouwen in hun dienst hebben.

Onze tarwe voorraad -

Het overschot van de tarweoogst in Canada van vorig jaar wordt geschat op 113,200,000 bushels terwijl de oogst van 1950 bij het eind van September werd berekend op 578,500,000 bushel.

Uitvoer naar de U.S.A.

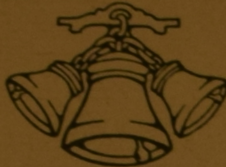
Het hoogste bedrag per maand voor uitvoer naar onze Zuidelijke buren werd bereikt in September van dit jaar met $192,790,000. De uitvoer naar Engeland bedroeg in dezelfde maand $30,439,000.

ADVERTENTIES

LAAT ANDEREN DEELEN IN UW BLIJDSCHAP en plaats een Advertentie in Contact, wanneer in uw gezin voor het eerst of bij herhaling een nieuwe wereld burger geboren wordt. En jongelui wanneer U trouwen gaat, verteld dit door middel van Contact aan al uw vrienden hier in Canada. De kosten zijn zeer klein.

Administratie Adres:

P.O. BOX 234 CHATHAM, ONT.

Gelukkig Nieuw Jaar

Aan alle lezers van "Contact" Veel heil en Zegen in 1951.

Redactie & Administratie "Contact"

AAN ALLE LEZERS, ONZE BESTE WENSEN VOOR 1951

THE MERCURY PRESS
Chatham, Ontario

Aan alle Nederlands immigranten van kust tot kust Gods Zegen toegewenst voor 1951.

Mr. en Mrs. John Vellinga
91 Dover St., Chatham, Ont.

Langs deze weg wensen wij familie, vrienden en bekenden een gezegend en voorspoedig 1951 toe.

Fam: H. Flootman, R.R. 2, Tilbury
Mr. & Mrs. J. Wijbenga,
135 William St., Chatham, Ontario

Bij de intrede van het nieuwe jaar aan allen zowel in ons nieuwe als oude Vaderland, Gods onmisbaren zegen toegewenst

Mr. en Mrs. Taeke Miedema en Kinderen
R.R. 3, Ontarion St., Beamsville, Ontario

Aan alle vrienden en bekenden wensen wij een gezegend kerstfeest, en Gods zegen ook in 1951.

"Ruurd & Jantje"
R.R. 3, Caledonia, Ontario

Alle vrienden en bekenden een gelukkig Nieuw Jaar toegewenscht in Canada.

Fam. Bert Pegels
R.R. 2, Ruthven, Ontario

Redactie en administratie, Vrienden en bekenden veel heil en zegen toegewenst.

Mr. & Mrs. C. Molema
% D. Skinner
R.R. 4, Wallaceburg, Ont.

Wij wensen alle vrienden en bekenden Gods Zegen toe in 1951.

Fam. J. Heerspink
Kennedy Rd.
Pitt-Meadows, B. C.

De Heere verblijde ons den 22 November met de geboorte van een Zoontje an Broertje

EDDIE DONALD

Alles wel

Mr. S. Braaksma
Mrs. T. Braaksma-Damstra
R.R. 1, Monkton, Ontario

De Heere nam van ons weg na een noodlottig ongeval onze. Voorzitter, Herder en Leeraar

REV. G. A. LIJZINGA

Slechts zes maanden heeft hij ons voor mogen gaan. Wij hopen alle navolgers te zijn zooals beschreven staat in Hebreen 13: 7

Emigratie Vereeniging
Erie, Ontario

VERLOOFD

ENGBERT VANDER PLOEG
en
LEENTJE CROESE

Komoka R.R. 3
Thorndale, R.R.3

December 25, 1950

Wie Kan Een Hollands Gezin van twee personen dat zeven maanden in Canada is, helpen aan vrast werk, onverschiling wat, liefst in of bij Winnipeg, Man.

Schrijf naar:

D. Boon Cornelissen,
1247 Alexander Ave., Winnipeg, Man.

Gevraagd. Op een kantoor van Rijksinstelling, een net Hollands meisje. Leeftijd 20/25 jaar. P. G. Goede Salaris. Goed Engels en typen vereischt. De brieven kunnen bezorgt worden bij:

Jim Lanting, % Officers Mess,
R. C. A. F. Station, Centrilia, Ontario

Te Huur. Goed huis, bevattende 6 vertrekken, Hijdro, water, garage. Eenig land beschikbaar.
Phone Wellington 41-W-.

John Veenstra R.R.1, Hillier, Ontario

"MARANATHA SCHEURKALENDERS"

$1.50 postpaid
Kinderbijbels bij Anne De Vries
Ruime keuze in Bijbels, Psalm Boeken en studie boeken. enz

VAN DELFTS BOOKHOUSE
308 Hess St. S., Hamilton, Ontario.
Voorheen Runia's Bookhouse

Veel Heil en Zegen in 1951 aan Vrienden en bekenden

L. E. BOERS,
Murphy Side Road - Sarnia, Ont.
4e huis vanaf Dual Highway.

Vlug en voor deelig.

ADVERTISE IN "CONTACT"

Canada voert jaarlijks ongeveer 7 millioen kerstbomen uit tegen een waarde van 2 milliard dollars naar de U.S.A., Bermuda, Puerto Rico en Venezuela.

AFDEELINGS NIEUWS

TORONTO

"De Heer heeft grote dingen voor ons gedaan, dies zijn wij verblijd."

Deze woorden vertolken onze stemming wanneer wij de gebeurtenissen van de laatste weken nagaan. Een morgendienst werd begonnen in Mei, 1949. in de N. Toronto Y.M.C.A. Er waren enkele gezinnen in deze omgeving en enige jonge mensen, die in de stad werk gevonden hadden. In het begin waren er een 18 personen aanwezig.

Toen de opkomst 50 bereikte werd de vergaderplaats te klein, en slaagden wij er in om een groter zaal te huren in de Masonic Temple. Om onze jonge mensen gelegenheid te geven om ook 's avonds ter kerk te gaan, werd toen een avonddienst in 't Engels ingevoerd. Gedurende deze tijd werd catechisatie gehouden aan de pastorie, en vergaderde de J.V. met de groep te Dixie.

In Mei laatstleden werd de gemeente georganiseerd. Andermaal, vanwege de toevloed van vele jongelui, werd de vergaderplaats te klein, daar de opkomst bijna 100 bereikt had. Dit plaatste ons voor een moeilijk probleem, daar er in dit deel van de stad geen ander lokaal verkrijgbaar was. Maar de Here zorgde. In een gesprek met een officier van het Heilsleger werd onze aandacht gevestigd op een kerk van de Baptisten, die te koop was. Na onderzoek bleek dit juist iets voor ons te zijn. Maar er moest met spoed gehandeld, daar een ander groep reeds een bod gedaan had, en er maar een paar weken overbleven. Door de flinke medewerking van de Cl. Comm. van Grand Rapids East, en van de Kerk Hulp Comm. konden we onze aanbieding van $17,000 bij de bevoegde personen indienen, welk aanbod op staande voet werd aangenomen. Zo was dan de gehele onderhandeling in drie weken afgelopen. De $12,000 van Kerkhulp ontvangen wordt nu betaald, het restant moet met Mei, 1951 betaald worden.

Zo gebeurde het dat wij op 12 Nov. het eerst in ons eigen kerkgebouw mochten vergaderen. Want de koopprijs betrof niet alleen het gebouw, maar ook de volledige inventaris, bestaande uit een 200 stoelen, een orgel, 3 pianos, en volledige keuken gereedschap. Ons volk stond verbaasd, toen men alles overzag. "Schitterend" kwam over veler lippen. Het bovengebouw bevat een 100 zitplaatsen, dat zonder veel onkosten vergroot kan worden. Er is een volledige basement met al de gerieflijkheden en een heet water verwarmingssysteem in de beste conditie.

Aan de avond van 1 Dec. werd een gezellig samenzijn gehouden. Een kort program van gezang en voordrachten werd afgewerkt, met Ds. Vander Meer van Holland Marsh als hoofdspreker. Op deze vergadering werden ook plannen gemaakt tot verkrijging van de ontbrekende gelden. Daarna werd er een smakelijke lunch genoten, welke de vrouwen hadden bereidt.

Zo verheugen we ons er in de derde immigranten gemeente te zijn met eigen gebouw, welke thans minsten $30,000 zou kosten om te zetten. Omdat onze avonddeinst telkens bekend gemaakt wordt op de Back to God Hour komen er gedurig mensen uit de stad met ons vergaderen. Bezoekers van elders heten we welkom. Ga Yonge St. het noorden in tot aan Glenforest Road, dan rechts om een halve blok. Mocht er iemand zijn, die wil helpen de financiele last te dragen, elke gave wordt ten zeerste gewaardeerd.

S.G. BRONDSEMA.

AFDEELINGS NIEUWS
Vervolg

AFDEELING COBDEN

J. DE. WAL, WESTMEATH

Donderdag avond, 30 November, 8 uur vergaderde de afd. Cobden der Chr. Emigratie Vereniging ten huize van Mr. C. Renkema. Voorzitter Ds. Rubingh van Renfrew heette allen welkom en opende de vergadering met gebed. De opkomst was mede tengevolge van sneeuw niet buitengewoon groot, zodat aanwezig waren 7 leden en 6 gasten waaronder Mr. J. Vander Vliet van Trenton en Mr. L. Vanden Berg als fieldman van Brockville. Door het verlaten van de secr. Mr. G. Dijkhuis kwam eerst aan de orde het stemmen voor een nieuwe secr. Daarna werd door Ds. Rubingh verslag uitgebracht over de vergadering te Hamilton waarvan o.a. de Ziekenfonds zich een drukke bespreking mocht verheugen. Voorgesteld werd ter voorkoming van moeilijkheden de uitkeringen door de penningm. rechtstreeks te laten doen aan de verpleeginrichting, welk voorstel zonder hoofdelijke stemming werd aangenomen.

Contributie werd geind door de penningmeester voor ziekenfonds. Mr. Vander Vliet lichtte een en ander toe aangaande dollarplan en het plaatsen van Ned. vaklieden, aangaande werkzaamheden en woongelegenheid

Nadat onderwijl de inwendige mens werd verzorgd en rondvraag geen bijzonderheden opleverde werd de vergadering door Mr. L. Vanden Berg met dankgebed gesloten en mocht deze jonge groep zich in een gezellig samenzijn verheugen.

LINDSAY ORGANISEERT EEN IMMIGRATIE VEREENIGING

John Wilms

Op uitnodiging van den Heer L. Vanden Berg hadden de leden van de groep Lindsay zich Vrijdagavond 10 November naar het Zondagschool gebouw der Presb. Church begeven, om te komen tot oprichting van een afdeling der Chr. Immigration Vereniging. Bijna allen hadden aan de oproep gehoor gegeven, en waren bijeenvergaderd, als tenslotte ook de heer Vanden Berg binnenkwam. Ds. Moes opende dan de vergadering, liet zingen en ging voor in gebed, na het lezen van een Schrift gedeelte kreeg direct L. Vanden Berg het woord, om het doel en nut van organisatie uiteen te zetten. Hij behandelde in 't kort de noodzakelijkheid van het georganiseerd zoeken naar sponsors, om zodoende onze landgenoten die ook willen overkomen te helpen, en daardoor onze eigen groep en Kerk te versterken. In de 2de plaats besprak hij de wenselijkheid van verzekering tegen ziekenhuis- en operatiekosten enz. waarvoor ook de organisatie de gelegenheid biedt. In de derde plaats sprak hij over het nut van een Credit Union. Naar aanleiding hiervan kwamen nog enkele vragen ter nadere opheldering naar voren, die door spreker werden beantwoord. Dan kwam aan de orde de vraag of alle aanwezigen er voor klaar waren, om tot de oprichting van een plaatselijke vereniging over te gaan. Niemand bleek bezwaar te hebben, ze werd dus verklaard te zijn opgericht met aanvankelijk 11 leden waarna werd overgegaan tot de verkiezing van een voorzitter. Ds. H. Moes werd met grote meerderheid gekozen, en hij verklaarde zich bereid die functie ook op zich te willen nemen. Als bestuursleden werden gekozen: R. de Jong. H. Arends en J. Wilms, van welke de laatste zich ook het fieldagentschap ter plaatse zag opdragen. In de pauze die volgde werden we verkwikt met thee en wat erbij bereid en geserveerd door Mrs. Moes en haar helpsters, want ook verscheidene dames waren ter vergadering meegekomen. Deze zorgen dikwijls en ook nu voor een verrassing, dat smaakt naar meer. Na de pauze werd de contributie vastgesteld, nog wat nagepraat over verschillende onderwerpen, en dan wordt de vergadering, de eerste van onze groep in dit verband, gesloten met dank aan God, bij monde van L. Vanden Berg.

De Schone Sekse

Een onderzoek heeft aan het licht gebracht, dat de meest jonge Canadese mannen trouwen met vrouwen van ongeveer dezelfde leeftijd, terwijl oudere mannen meestal een veel jongere levensgezellin kiezen. Bij hetzelfde onderzoek bleek ook dat de Canadese vrouwen doorgaans beter ontwikkeld waren dan hun echtgenoten.

FIELDMEN CH. REFORMED CHURCH

British Columbia:
Mr. A. de Jong.
1714 Nanaimo Street,
New Westminster, B.C.
Phone: N.W. 3449.

Alberta: **Zuid.**
Mr. B. Nieboer.
Iron Springs, Alta.
Phone: R 216.

Noord.
Mr. Herman Wieringa.
7829-111 Ave.,
Edmonton, Alta.
Phone 41537

Manitoba:
Mr. J. de Jong.
245 Jamieson Ave.,
East Kildonan, Man.

Ontario: **Oost.**
Mr. L. Vanden Berg.
P. O. Box. 92.
Brockville, Ont.
Phone: 2058.

Zuid-West.
Mr. John Vellinga.
P. O. Box. 234.
Chatham, Ont.
Phone 3695 R.

Wend U tot deze personen voor plaatsing en vestiging. Helpt hun in het vinden van werkgevers voor landbouwers en ambachtslieden. In Nederland wachten vele geloofsgenoten op een werkgever als hun sponsor. U zijt geholpen help nu ook mee voor anderen. Zend inlichtingen voor elke provincie naar bovengenoemde adressen.

Abonnements Formulier

Prijs een dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van een dollar aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie adres: P.O. Box 234, Chatham, Ont.

Uw naam. ....

Naam van boer ....

Postkantoor adres ....

....

Adres Verandering

Nieuw Adres
(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam. ....

Farmer ....

Postkantoor ....

Tegenwoordig Adres